

[Socialministeren.]

anvisningskontorers Bestyrelser, dels en Ændring af Lovens §§ 13 og 15 vedrørende Pristalsreguleringen af Statstilskud og Understøttelsessatser.

Angaaende det første Punkt, Arbejdsanvisningskontorenes Bestyrelser, er Regelen efter den gældende Lovs § 2 den, at Bestyrelserne, der vælges af det kommunale Raad i den Kommune, hvori Kontoret er beliggende, bestaar af en Formand og 2 Medlemmer. Formanden maa hverken være Arbejdsgiver eller Arbejder eller Leder af en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation. Af de 2 Medlemmer skal den ene være Arbejdsgiver og den anden Arbejder. Resultatet af denne Regel er i Praksis blevet, at der uden for København til Medlemmer af Kontorbestyrelserne næsten udelukkende er valgt Repræsentanter for henholdsvis Arbejdsgiverne og Arbejderne i vedkommende By, medens der ikke findes Repræsentanter for *Landbrugets* Arbejdsgivere og Arbejdere.

For at ændre dette Forhold, der maa anses for mindre rimeligt, navnlig ogsaa naar henses til, at Landbrugets Arbejdere i stadigt stigende Tal lader sig optage som Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen, stilles der Forslag om, at Kontorbestyrelserne uden for København fremtidig skal suppleres med to Landborepræsentanter, hvoraf den ene skal vælges af vedkommende Sogneraadsforening, medens det andet Medlem vælges af de lokale Afdelinger af Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse. Det er Tanken med denne Ændring, at Kontorerne gennem disse Landborepræsentanters særlige Sagkundskab og Lokalkendskab skal blive bedre i Stand til under den nuværende alvorlige Situation at udnytte tilstedeværende Arbejdsmuligheder paa Landet.

Der findes i en Række af Kontoromraaderne flere end een Landboforening, og det maa, uden at det er nævnt i Loven, anses for givet, at hvis de paagældende Landboforeninger ikke kan enes om, hvilken af dem der skal vælge en Repræsentant, maa det være Ministeriet, der træffer Afgørelsen af, hvilken Landboforening i Omraadet der skal vælge Repræsentanten.

Hvad dernæst angaar Lovforslagets § 2, hvor der foreslaas en Ændring i Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Pristalsregulering, skal jeg bemærke, at Bestemmelsen i den gældende Lovs § 15, Stk. 3, om Pristalsregulering af Maksimumsbeløbene for de af Arbejdsløhedskasserne ydede Dagpenge gaar ud paa, at $\frac{1}{3}$ af disse Maksimumsbeløb reguleres hvert Aar pr. 1. April

paa Grundlag af de af Det statistiske Departement efter Varepriserne i den nærmest forudgaaende Januar Maaned beregnede Tal for en Række nærmere angivne Udgiftsposter paa Husholdningsbudgettet, nemlig Udgifterne til Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning. Forhøjelsen af Maksimumsbeløbenes Trediedel er fastsat til 20 pCt. for hver 10 pCt., de nævnte Udgiftsposter stiger over 1 800 Kr.

I Henhold til Loven af 1933 lød Bestemmelsen paa, at denne Trediedel skulde forhøjes med 20 pCt. for hver 100 Kr., de nævnte Udgiftsposter steg over 1 799 Kr. Der blev i 1937 af Arbejdsløhedskasserne over for Ministeriet stillet Forslag om, at man ændrede denne Regel, fordi den efter Arbejdsløhedskassernes Opfattelse virkede for stærkt og dermed ogsaa for voldsomt ind paa Medlemskontingenterne, og der blev derfor dengang indført den Regel, jeg lige nævnte, hvorefter Maksimumsbeløbene kunde reguleres.

Denne Regel, som altsaa nu er gældende, har navnlig under de nuværende vanskelige Forhold vist sig ikke at være helt tilstrækkelig. Procenten er kommet lidt paa den anden Side; den er blevet for lav, medens den efter den før 1937 gældende Regel var for høj. Det foreslaas derfor i Henhold til Forslagets § 2, at den Procent, hvormed Trediedelen af Dagpengenes Maksimumsbeløb forhøjes, ændres fra 20 til 25, hvilket vil sige, at det samlede Maksimumsbeløb, naar Udgiftstallet for de Poster inden for Husholdningsbudgettet, jeg nævnte før, gaar 10 pCt. i Vejret, stiger 8,3 pCt. Det er herefter stadig saaledes, at Maksimumsbeløbene for Dagpengene ikke stiger helt i samme Forhold som de nævnte Udgiftsposter inden for Husholdningsbudgettet.

Forslaget vil medføre, at Maksimum for Dagpengene til Forsørgere, der efter den senest stedfundne Regulering, nemlig den ved Loven af 16. December 1939 fastsatte ekstraordinære Regulering pr. 1. December 1939, var 4 Kr. 60 Øre, nu vil komme op paa 5 Kr. pr. 1. April 1940 som Følge af Prisstigningen i Forbindelse med den nu foreslaaede Ændring af § 15.

Da Statstilskuddet til de anerkendte Arbejdsløhedskasser efter den ved Lov Nr. 426 af 16. December 1939 foretagne Ændring af Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1, nu pristalreguleres efter Regler svarende til de Regler, der anvendes ved Regulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb, er det dernæst i Konsekvens heraf i Forslagets § 2 samtidig foreslaaet, at ogsaa den Procent, hvormed de i Arbejdsløheds-